

Рудич Л.В.,
асистент,
кафедра управління персоналом та економіки праці,
Полтавський університет економіки і торгівлі

СОЦІАЛЬНА ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ СПОЖИВЧОЇ КООПЕРАЦІЇ ЯК ЧИННИК ФОРМУВАННЯ ЛЮДСЬКОГО ПОТЕНЦІАЛУ СІЛЬСЬКОГО НАСЕЛЕННЯ

Формування людського потенціалу сільського населення значною мірою залежить від соціально-відповідального діалогу об'єднань громадян з державою у межах правового поля на різних рівнях господарювання. Значну частку серед таких об'єднань має система споживчої кооперації, виникнення і функціонування якої органічно пов'язане із соціальним середовищем, а відповідно з соціальною відповідальністю.

Як показують дослідження, соціальна відповідальність – це усвідомлення суб'єктами соціальної держави єдності соціального простору, свідоме виконання своїх обов'язків перед співгромадянами, суспільством, державою [1, с. 422]. Виходячи з цього, соціальна відповідальність споживчої кооперації обумовлена тим, що держава протягом всього розвитку системи покладала на неї функції соціальної допомоги і підтримки сільського населення. Головним її завданням є підпорядкування економічної та господарської діяльності соціальним ідеям і завданням споживчої кооперації. Зокрема соціальна відповідальність споживчої кооперації полягає в тому, що вона виступає координатором відносин з державними інститутами і суспільством, контролює додержання режиму законності, відповідальності учасників соціальних відносин, захищає інтереси соціальних груп та має комплексний сутнісний підхід: як складова формування людського потенціалу, як визначальний чинник забезпечення конкурентоспроможності споживчої кооперації, збереження, відтворення і розвитку населення сільських територій.

Формування людського потенціалу сільського населення через засади діяльності споживчої кооперації включає наступні аспекти: економічні,

оскільки в умовах ринкової економіки в сфері господарської діяльності гарантуються економічні права сільського населення; соціальні, адже кооперативна діяльність, в першу чергу, спрямована на підтримку слабо захищених, малозабезпечених верств населення; політико-правові, що передбачають суспільний рух, законодавчу ініціативу з питань розвитку кооперації; духовні, що передбачають створення можливостей для обміну інформацією і публічних висловлювань громадян.

В реалізації вищезазначених положень приймають участь групи різних рівнів: пайовики системи та населення, що обслуговується споживчою кооперацією; працівники споживчої кооперації; Укоопспілка; держава (рис. 1).

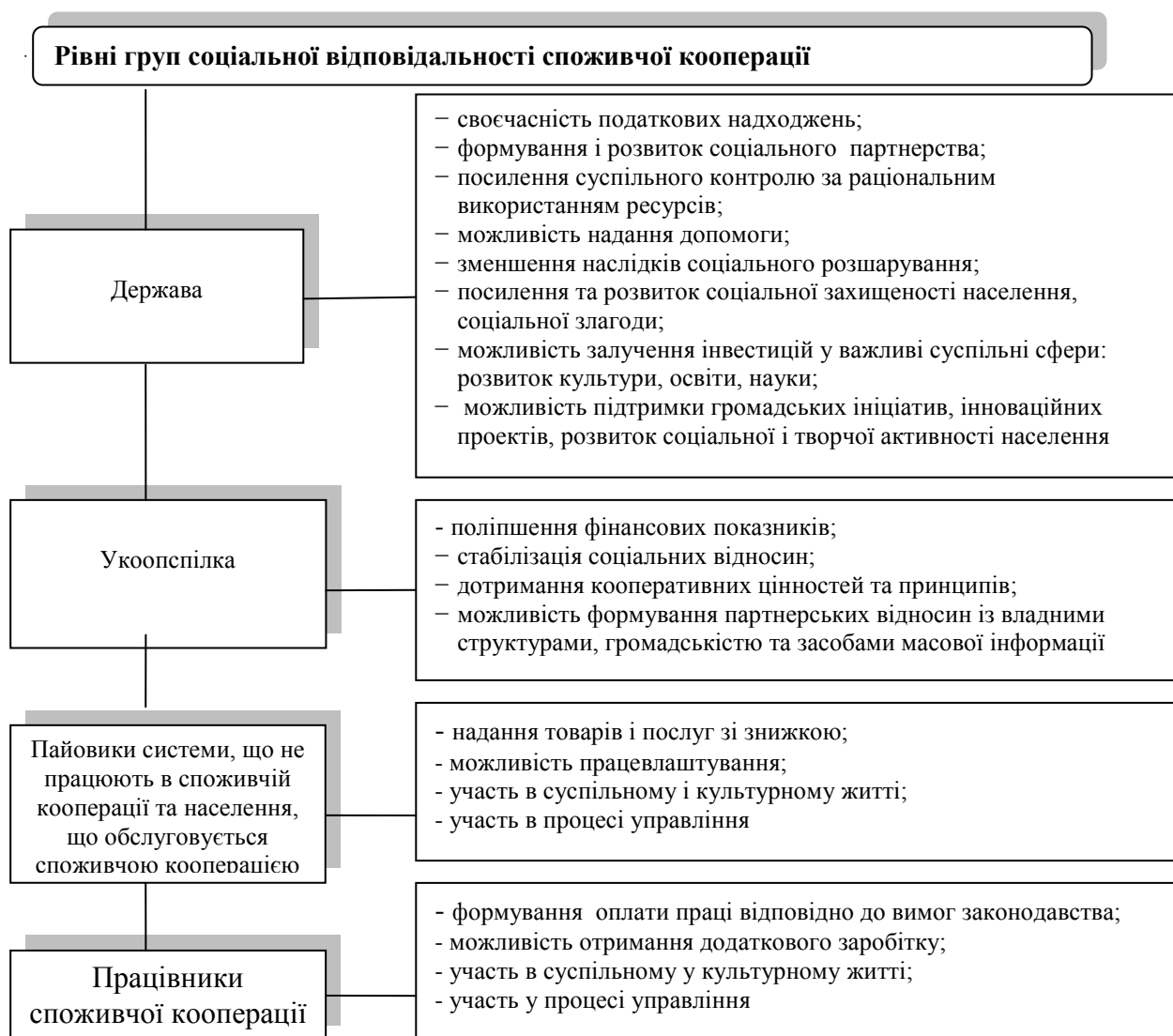

Рис. 1. Характеристика соціальної відповідальності споживчої кооперації за рівневими групами

Реалізація засад соціальної відповідальності споживчої кооперації на

різних рівнях сприяє добробуту сільського населення, враховує очікування зацікавлених сторін, відповідає діючому законодавству, інтегрована в діяльність підприємств і організацій та спонукає систему ефективно використовувати наявні можливості у процесі формування людського потенціалу сільського населення, зберігаючи при цьому своє становище на конкурентному ринку.

Література

1. Соціальна відповідальність: теорія і практика розвитку: монографія / [А.М. Колот, О.А. Грішнова та ін.]; за наук. ред. д-ра екон. наук, проф. А.М. Колота. - К.: КНЕУ, 2012.-501 с.

Секція 5. Інноваційні форми і механізми управління персоналом

УДК 330.341.11

Гернего Ю. О.,
канд. екон. наук, доц.,
кафедра банківських інвестицій,
ДВНЗ «Київський національний економічний університет
імені Вадима Гетьмана»

ІНТЕЛЕКТУАЛЬНА СКЛАДОВА ІННОВАЦІЙНОГО ПРОЦЕСУ

Економічне зростання та конкурентоспроможність економіки та окремих суб'єктів господарювання в умовах ринку засновані на знаннях та можливостях їх результативного застосування. Адже, саме потенціал науки та досліджень є основою для прогресивного розвитку суспільства, втілення прогресивних змін в усі сфери людської діяльності.

В контексті інноваційної економіки сьогодення актуалізуються дослідження інтелектуальної складової інноваційного процесу. Це зумовило появу значної кількості наукових праць. Зокрема, інтелектуальну природу